

SÖYLEŞİ – Ermeni Soykırımı'nın 105. Yıldönümünde Rojava'daki Ermeniler anlatıyor

Posted on 23/04/2020

1915 soykırımından kurtulan ancak kendi dilini, kültürünü yaşayamayan ailelerin çocuklarından Vrej Melkonyan ve Arev Kasabyan ile soykırımın 105. yılında bir röportaj gerçekleştirdik.

“Tek çaremiz birleşmek ve kendi kimliğimize sahip çıkmak!”

Bir yıldır tabur savaşçısı olan Vrej Melkonyan “TC devletine karşı Rojava’yı savunmak soykırım yaşayan halkın çocukları olarak bizim görevimiz” şeklinde konuştu.

Merhaba, kendinizi tanıtır mısınız?

Adım Vrej Melkonyan. Şehid Nubar Ozanyan Ermeni Taburu savaşçısıyım.

Taburuna ne zaman ve neden katıldınız?

Ermeni katliamının, soykırımın gerçekliğini öğrendikten sonra tabura katılmaya karar verdim ve buraya geldim. Yaklaşık bir yıldır tabur savaşçısıyım. Henüz askeri anlamda yeterli bilgim yok ancak şu an yaşadığım toprakları tıpkı kimliğime sahip çıktığım gibi savunmaya devam edeceğim.

Rojava işgali sırasında savaşa katılmayı da çok istedim. Ama yeterli askeri eğitimim olmadığı için katılamadım. Daha sonra bir süre geri cephede kaldım. İleri cepheye gidemesem de biliyorum ki, soykırımcı TC devletine karşı Rojava'yı savunmak soykırım yaşayan halkın

çocukları olarak bizim görevimiz. Bu görevi yerine getirmek için taburda kalmaya devam ediyorum.

Soykırımın üzerinden 105 yıl geçmesine rağmen etkileri devam ediyor. Dilini bilmeyen, kültürünü tanımayan bir halk gerçekliği var. Sizce bunu tersine çevirmek için ne yapılmalı?

Soykırımla yüzlerce, binlerce insan sürgün edilmiş, katledilmiş ama 105 yıl sonra biz Ermeni çocukları olarak kendi dilimizde türküler dinleyemiyoruz. Anadilimizde konuşamıyoruz. Baskı, katliam yaşamış insanların ve halkların tek çaresi birleşmektir. Tıpkı bir inşaatta üst üste, yan yana gelen pirket taşları gibi olmalıyız.

Biz tarih boyunca ya Fransız, Lübnanlı, Şamlı, Arap olduk ya da Serêkaniyê'de katledildik. Bunu tersine çevirmek için tek çaremiz birleşmek ve kimliğimize sahip çıkmak. Çünkü biz başka bir halkız. Bunun için bizim taburumuzda, mücadelemizde başka olmak zorunda. Hiçbir Türk, Fransız, Arap yok ki anadilini bilmesin ama biz bilmiyoruz. Şu an Ermeni Soykırımı'nı Arapça anlatıyor olmam bile soykırımın etkilerinin ne kadar gerçek olduğunun kanıtı. Ben 9. sınıfa kadar okula gittim ama Arapça eğitim aldım.

Ermeni olduğumuzu biliyordum ama başka Ermenilerin varlığından haberimiz bile yoktu. Bir tek kendimizin Ermeni olduğumuzu biliyordum. Ermeni Taburu kurulduğunu duyduktan sonra çalıştığım işi bırakıp tabura katıldım. Hatta Şehit Nubar Ozanyan Taburu'na ilk katılım yapacağım gün ailemin yanına uğramayıp eşyalarımı bile almadan direk tabura geldim.

Elbette ilk katılım yaptığımda ileriye pek göremiyordum. Çok bilinçli bir şekilde katılmadım açıkçası ama devamında siyasi eğitimlerle soykırım gerçekliğini kavradım ve ne yapmam gerektiği konusunda daha ileriye de düşünmeye başladım.

İlk geldiğim günlerden bugüne baktığımda yavaş yavaş değiştiğimi gözlemledim. Elbette

Ermeni olmanın yanı sıra topraklarına sahip çıkan Kürt savaşçıların da tabura katılımında çok büyük etkisi oldu.

Ben ve biz yeni soykırımların gerçekleşmemesi için dilini konuşamayan, kültürünü yaşayamayan bir halkın çocukları olarak Şehit Nubar Ozanyan Ermeni Taburu'nda her 24 Nisan'da olmaya devam edeceğiz.

Teşekkür ederiz.

“ERMENİ KANIYLA DOLU BİR GÖL!”

Söyleşi yaptığımız Arev Kasabyan da “Bu soykırımcı zihniyete karşı durmak, Ermeni Soykırımı'nı sürekli hatırlayarak bize yapılanları unutmadan bugünün ve dünün hesabını sormak şimdinin görevidir” dedi.

Merhaba, öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

Benim adım Arev Kasabyan. Cizîrî Kantonu'na bağlı Heseke şehrinde Ermeni çalışmaları yürütmekteyim. Ermeni Meclisi oluşturmaya çalışıyoruz. Henüz resmîyet kazanmamış meclis girişimi çalışmasında ben de yer alıyorum.

Ermeni Soykırımı kimi zaman kamuoyunda 24 Nisan tarihinde hatırlanmanın öteye gidemiyor. Ancak siz soykırımı yaşamış bir halkın çocukları olarak her daim hissetmeye devam ediyorsunuz. Bize biraz yaşadıklarınızdan bahseder misiniz?

Ermenilerin acısı soykırımın üzerinden 105 yıl geçmesine rağmen hala devam ediyor. Soykırım sadece 1915'te gerçekleşmedi. Yani o tarihin öncesi ve sonrasında da sürdü. Kimi zaman katliamlarla, kimi zaman sürgünlerle devam etti.

Coğrafyaya baktığımızda Ermeni soykırım tarihinin en büyük acıları Ermenilerin Suriye topraklarına özellikle de Serekaniye ve Der-Zor çöllerine sürgün edilmesiyle devam etmiştir. Buralarda da öylesi barbarca katliamlar gerçekleştirildi ki, örneğin Mergela diye bir bölge var ve oradaki gölün adı Kan Gölü. Çünkü Ermenilerin kanlarıyla dolmuştur bu göl.

Soykırımdan kurtulan nenelerimiz, dedelerimiz burada Rojava topraklarında Kürtlerle iç içe yaşamışlar. Elbette dinimiz değişmiş, dilimiz değişmiş. Ermeni olduğunu bilmeyen, asimile olan, dilini kültürünü konuşamayanların yanı sıra bizim gibi Ermeni olduğunu bilen ancak kendi diline, kültürüne yabancılaştırılarak soykırımın etkilerini hisseden çokça Ermeni de söz konusu.

Tabi ki biz Ermeni olduğumuzu gururla ve rahatlıkla söyleyebilenler şimdilerde kurma hazırlığını sürdürdüğümüz Ermeni Meclisiyle birlikte kendimizi daha iyi ifade edecek ve örgütleyeceğiz.

Rojava'da Ermenilere yönelik çalışmalar, ilk başta askeri alanda Şehit Nubar Ozanyan Taburu'nun kurulmasıyla başladı. Şimdi Ermeni Meclisi'yle birlikte daha geniş kesimlere hitap edecek, Ermenileri içine alacak bir çalışmayla devam edecek. Amacımız Ermeni tarihini, kültürünü ve dilini öğretmek, geliştirmek, asimilasyona uğramış halkımıza yeniden kimliğini kazandırmaktır.

Bu çalışmamız kuşkusuz askeri alandaki çalışmamızla paralel yürüyecek. Kendi topraklarını koruyamayan bir halk hiçbir şey yapamaz. Hem topraklarımızı Türk devletine karşı koruyacağız hem de tarihimize dilimize kültürümüze sahip çıkacağız. Her ikisini birlikte yapmamız gerekir.

Ermeni Meclisi kurma çalışmalarınız epeydir tüm aksaklıklara rağmen devam ediyor. Siz de üç kişilik meclis girişiminin üyesisiniz. Bize biraz çalışmalarınızdan ve ayrıca kadın olarak yaşadıklarınızdan bahseder misiniz?

Meclis çalışmalarımızın iki ayağı var. Birincisi Hıristiyan Ermeniler, diğeri ise Müslümanlaştırılmış Ermenilere dönüktür. Rojava topraklarında feodal kültür hala kendini çok ağır hissettirmekteyken, birçok din, milliyet, kültür çeşitliliği yaşanmakta. Bu çeşitlilikler hem olumlu hem de çeşitli zorlukları beraberinde getiriyor.

Yine bir kadın olarak zorlandığım yanlar elbette oluyor. Ancak kendimizi ne kadar iyi anlatırsak, yaşamda ne kadar iyi bir duruş gösterirsek o kadar kabul görüyoruz.

Demokrat insanlar olduğu gibi hala İslam dininin etkileri ile gerici ve kadını yok sayan anlayışlar da çok halkımızın içinde. Daha 10 yıl önceye kadar bir erkekle konuşmak günahı, sevdiğiyle evlenmek isteyen ya da okumak isteyen kadınlar öldürülüyordu.

Kadın cinayetlerinden kadın devrimine doğru yavaş yavaş aşılıyor bu gerici yaklaşımları. Artık daha fazla görünür durumdayız. Rojava Devrimi'yle birlikte kadınlar artık bir güç olarak görülmeye ve ciddiye alınmaya başlandı. Bundan dolayı kendimize güvenerek çalışmalarda görünür olmak ve daha az sorun yaşamak için özgüvenli bir şekilde tüm gerici yaklaşımları önemsemeden önümüze bakıyoruz.

Son olarak neler söylemek istersiniz?

105 yıl önce yaşanan soykırımın bir başka çeşidi Rojava'yı işgal etmek isteyen Türk devleti eliyle sürdürülüyor. TC devleti, halkları yok sayıyor. Rojava topraklarını işgal etmeye çalışarak burada yaşayan halkları yine katlediyor, göç etmeye, açlığa, yoksulluğa sürüklüyor.

Bu soykırımcı zihniyete karşı durmak, Ermeni Soykırımı'nı sürekli hatırlayarak, bize tarihte yapılanları unutmadan bugünün ve dünün hesabını sormak şimdinin görevidir.

24 Nisan Ermeni Soykırımı'nın 105. yılında ölümsüzleşenlerin önünde saygıyla eğiliyor ve

Rojava Devrimi'nde şehit düşen tüm özgürlük savaşçılarını saygıyla anıyorum.

Biz bugün Rojava topraklarında hala soykırımın izlerini kanımızda ve canımızda hissediyoruz. Ermeniler olarak soykırıma yanıtımız kendi örgütlülüğümüzü yaratmak olacaktır. 24 Nisan'da kurulan Şehit Nubar Ozanyan Taburu bu anlamda bir cevap oldu. Bir cevap da sürgün edildiğimiz Rojava'nın her bir karış toprağında halkımızı yeniden ayağa dikeceğimiz Ermeni Meclisi'ni büyütme olacaktır.

Teşekkür ediyoruz, başarılar diliyoruz.

Kaynak: ozgurgelecek.net